

Making it happen

Op 28 juli, op dezelfde dag dat het Rotterdamse hitterecond werd verbroken, sloot Het Havenbedrijf haar meest succesvolle half jaar ooit af. Twee records op één dag: van 37,9°C en 232,2 miljoen ton goederen in 2018 naar 38,9°C en 240,7 miljoen ton in 2019, waarvan 22% ruwe olie. Het verband tussen deze getallen moge hopelijk duidelijk zijn: de fossiele industrie, waar de Rotterdamse haven een belangrijke schakel in is, ligt ten grondslag aan het veranderende klimaat.

Ironisch genoeg waren die dag vijf regionale stalen bruggen door de hitte dusdanig uitgezet dat ze niet meer functioneerden, waardoor de gevierde groei onmiddellijk voor eventjes werd geremd. Eenzelfde ironie plaagt de binnenvaart bovendien al langer. Door het lage waterpeil is men tegenwoordig namelijk gedwongen om met kleinere ladingen te varen. Dit zijn vrij letterlijk de ‘grenzen van de groei’, zoals die in 1972 al werden voorzien.

Je zou verwachten dat met dit soort concrete gevallen van zelsabotage ook Het Havenbedrijf zich flink achter de oren begint te krabben. En wellicht is dat voor sommige individuen het geval. Toch lukt het maar niet om het roer om te gooien. Men blijft zich verkijken op het financiële plaatje of het probleem verschuiven, dan wel voor zich uitschuiven. Wanneer het klimaatprobleem wel serieus genomen wordt, wordt het geïnterpreteerd als een technisch probleem dat vraagt om technologische ‘innovaties’, zoals biobrandstoffen of Carbon Capture Storage, welke nooit meer zullen zijn dan halve maatregelen.

Make it happen, roept men volhardend in Rotterdam. Onheilspellend, zou je kunnen zeggen, want wat als juist deze dominante

mentaliteit ten grondslag ligt aan het klimaatprobleem?

Het is de arrogantie van de mens om te denken dat zij controle heeft over de werkelijkheid. Maar vooruitgang en verval zijn twee kanten van dezelfde medaille. Of, om met de woorden van de Franse filosoof Paul Virilio (1932-2018) te spreken: de ontdekking van het schip was onbedoeld ook de ontdekking van het scheepswrak. Iedere technologie draagt z’n eigen negatief met zich mee.

Analoog hieraan kan men stellen dat de ontdekking van de verbrandingsmotor onbedoeld de ongelukkige ontdekking van het *runaway* broeikas-effect was. En de toepassing daarvan op grote schaal, de ontdekking van de industriële samenleving, welke inmiddels tot monsterlijke proporties is gegroeid, was ook de ontdekking van klimaatontwrichting, het ultieme ongeluk, waarvan we het begin vandaag meemaken. Voor wie het alweer was vergeten: het was de warmste juli maand ooit gemeten. Zowel nationaal als globaal.

De groeiende fossiele industrie = de stijgende temperatuur = de stijgende zeespiegel. Toch wordt dit niet of zelden erkend, getuige het feit dat men pronkt met de groei van Nederlands grootste facilitator van de fossiele industrie. Voor wie zich bewust is van de urgentie van het probleem is het haast alsof men de opwarming van de aarde viert.

De situatie is cynisch. Het Havenbedrijf laat weten van plan te zijn haar winst grotendeels te investeren in infrastructuur. Nieuwe bruggen, diepere havens en kanalen, een nóg grotere Maasvlakte. Allemaal om getallen tot hoog in de 40, 50, 60 te garanderen...

Climate crisis. Make it happen.

IS IT HAPPENING? zet vraagtekens bij het antwoord **MAKE IT HAPPEN.**

Making it happen

On the 28th of July, on the same day that Rotterdam's local heat record was broken, Port of Rotterdam closed off her most productive half year ever. Two records on one day: from 37,9°C and 232,2 million tons of traffic in 2018, to 38,9°C and 240,7 million tons in 2019, of which 22% was raw oil. The problematic relation between these numbers should be obvious: the fossil fuel industry, in which the Rotterdam port forms an important link, lies at the basis of the changing climate.

Ironically however, on that day five regional steel bridges had expanded such that they stopped functioning, whereby the celebrated productivity was immediately slowed down. A similar irony has been troubling inland shipping for a while now. With the water level of the Nieuwe Maas at a historic low, skippers are forced to boat with smaller cargo loads. These are quite literally the 'limits of growth', as they had already been foreseen in 1972.

You would expect that such concrete cases of self-sabotage should raise some serious questions for Port of Rotterdam. And perhaps for some individuals this is indeed the case. Yet it appears to remain impossible to really change course. Those in charge remain fixated on the financial picture or continue to shift the problem around. Whenever the climate problem is indeed taken seriously, it is interpreted as a technical problem that calls for technological 'innovations', such as biomass fuels or Carbon Capture Storage, which can never be more than half-measures.

Make it happen, they call out in Rotterdam. Ominously, one might say, because what if

this dominant mentality lies at the heart of the climate problem?

It is the arrogance of mankind to think that it has control over reality. But progress and catastrophe are two faces of the same coin. Or, to use the words of French philosopher Paul Virilio (1932-2018): when you invent the ship, you also invent the shipwreck. Every technology carries its own negativity with it.

By analogy, we could say that the invention of the combustion engine also was the accidental invention of the runaway greenhouse-effect. And this engine's application at a massive scale, the invention of industrial society, which today has taken on monstrous proportions, was the invention of climate disruption, the ultimate accident, the beginnings of which we are witnessing today. For those who had already forgotten: it was the hottest July month on record. For the planet as well as the Netherlands.

The growing fossil fuel industry = the rising temperature = the rising sea level. Yet this is rarely recognized, as is witnessed by the way they boast the growth of the Netherlands biggest facilitator of the fossil fuel industry. For those who are aware of the severity of the problem it is almost as if they are celebrating global warming itself.

The situation is cynical. Port of Rotterdam announces to the public that it plans to invest its profits mostly in infrastructure. New bridges, deeper harbours and canals, an even bigger Maasvlakte. All to guarantee numbers high in the 40, 50, 60...

Climate crisis. Make it happen.

IS IT HAPPENING? zet vraagtekens bij het antwoord **MAKE IT HAPPEN.**

